Сви су хтели да продају Телеком

Пише: Милош Обрадовић
уторак, 29 јул 2014 09:15

(Балкан магазин)

Од оснивања 1997. године и одвајања из ЈП ПТТ у акционарско друштво Телеком Србија, ово је једно од највећих и најпрофитабилнијих предузећа у Србији. То не чуди, јер је Телеком Србија дуго био монополиста на тржшту фиксне телефоније и други по реду мобилни оператор, после Мобтела, са дуго највећим тржишним учешћем у једној од најпрофитабилнијих савремених делатности.

Пошто је од почетка био “златна кока” око Телекома се, фактички од оснивања па до данас, провлаче приче о приватизацији - како која влада упадне у финансијске проблеме и не може да покрије буџетске дефиците. Упркос продајама и каснијим откупима удела, Телеком је до данас остао у државном власништву, а да ли ће тако остати и након најаве планова актуелне владе - остаје да се види.

Милошевићева трговина

Само неколико месеци после издвајања из ПТТ-а, 49 одсто Телекома Србија продато је у јулу 1997. године италијанској компанији СТЕТ, односно прецизније њеној холандској фирми СИН, чији је крајњи власник био Телеком Италије, и грчкој компанији ОТЕ. Италијани су платили за својих 29 одсто 893 милиона немачких марака, док су Грци за 20 одсто платили 675 милиона тадашње немачке валуте. Тако је тадашња Милошевићева власт под санкцијама и у тешкој економској ситуацији дошла до 1,568 милијарди марака, што је према тврдњама тадашње опозиције, али и тадашњег тужиоца Хашког суда “купило” Милошевићу још три године власти. Опозиција је оптуживала Запад да су на

овај начин дали подршку Милошевићу за потписивање Дејтонског споразума 1995. године. Осим тога опозиционари су тврдили да је овим послом Телекому гарантован монопол до 2004. године на тржишту Србије као и да су постојале још неке за Телеком крајње неповољне ставке као што је исплата три одсто бруто прихода италијанском партнеру за пренос знања и технологија, што се и према тврдњама телекомових инжењера није дешавало.

Ову приватизацију је пратила и међународна афера. У италијанском парламенту покренута је истрага у вези корупције у овом послу од, према писању римске Републике, 32 милиона евра, а у коју су били умешани високо позиционирани италијански политичари, као и неки бизнисмени. И овде је била умешана полтика јер се истрага одвијала пред изборе у Италији, а међу “кривцима” је апострофиран и Романо Проди, тадашњи председник Европске комисије и главни конкурент Силвију Берлусконију. Главни преговарач са српске стране у овом послу био је Милан Беко, министар за приватизацију у Марјановићевој влади 1997. године. Према написима у медијима он је затражио да се уместо у швајцарској УБС банци, новац уплати у мало познатој грчкој Европеан популар банци, на рачун Београдске банке на Кипру. За даље располагање новцем била је задужена Борка Вучић. У овом послу је прилично добро прошао и Даглас Херд, некадашњи министар иностраних послова Велике Британије који је преко фирме “Нат инвест” био консултант у продаји и коме је “кеширано” 28,5 милиона марака.

Сви су хтели да продају Телеком
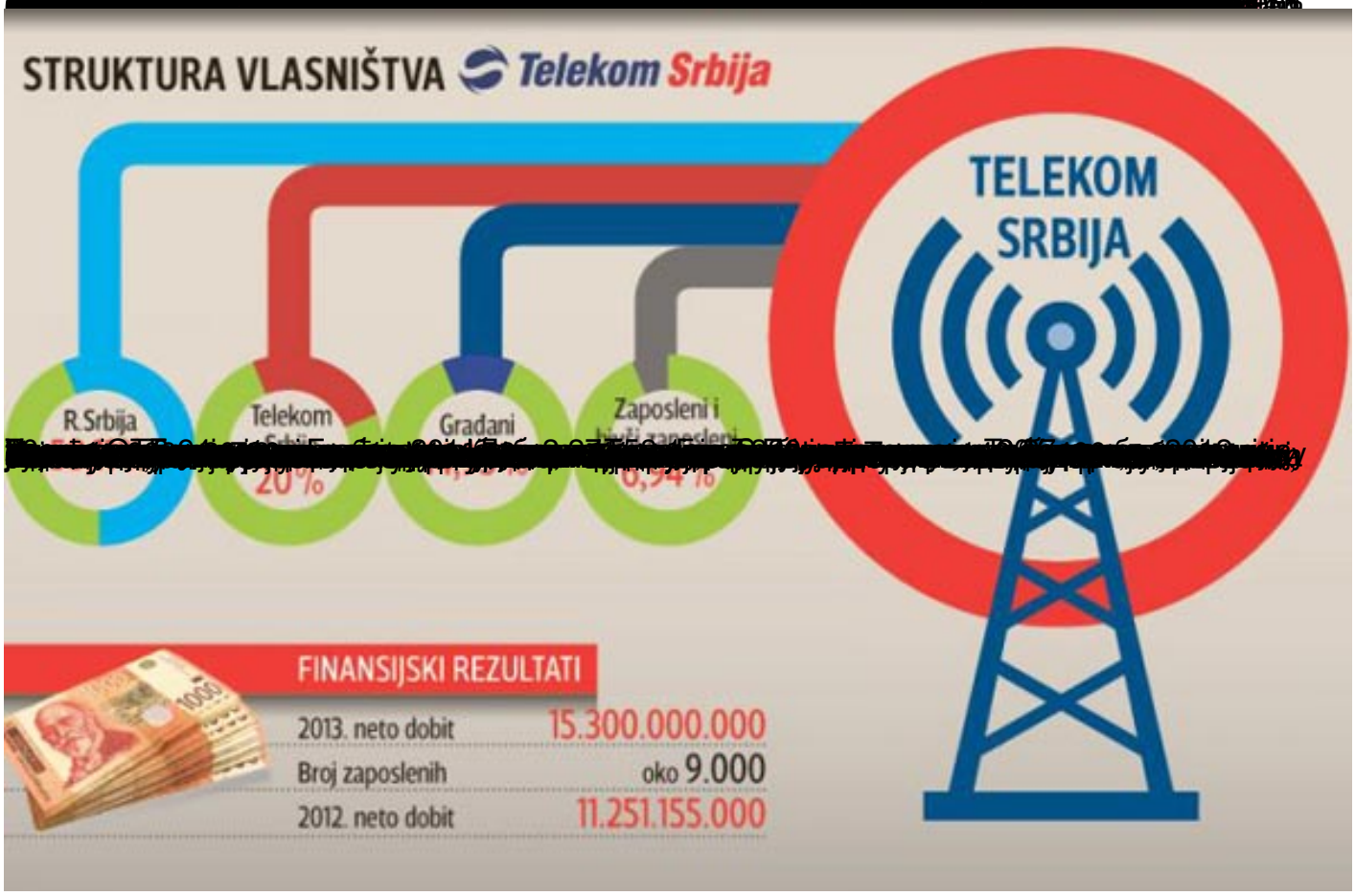
Пише: Милош Обрадовић
уторак, 29 јул 2014 09:15